

Expropriationstvingen for Møllerne. Jeg troer imidlertid ikke, at det er Forslagsstillernes Mening, hvad det ogsaa forekommer mig, at en af de ærede Forslagsstillere nu udtalte, at en Bandmølle skulde kunne nedlægges, fordi Pluraliteten af de deri Interesserede begjerede det, naar ikke Mølleeieren deri var enig; og, er det ikke Meningen, saa forekommer det mig, at der er al Anledning for det ærede Thing til i alt Fald at tage Forslaget under Behandling. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede fjerde kjøbenhavnske Landstingsmand omtalte, om det var rigtigt, at en Minoritet skulde finde sig i at deeltage i de Omkostninger, som maatte blive en Følge af et saadant Nedlæg af en Mølle, naar Pluraliteten deri var enig, — da forekommer dette mig dog ikke saa afgjort at maatte ansees for at være uretfærdigt. Igjennem den hele Forordning af 29de Juli 1846 gaaer det Princip, at en heel Mængde Omkostninger i Anledning af Bandets Regulering til Fordeel for Agerdyrkingen eller i andre Tilfælde skulle være fælles, uden at det i disse Tilfælde fordres, at Alle skulle være enige deri, — ja, det kan vel endogsaa være Tilfældet, at Staten ligesvem kan fremtvinge saadanne Oprensninger, selv om en Minoritet begjærer det, og maaskee selv, om det slet ikke var begjært af Noget. Det er af Bigtighed for det Hele, at Bandløbene blive oprensede, at Bandet bliver benyttet paa den hensigtsmæssigste Maade, og det forekommer mig altsaa, at det kunde være meget tvivlsomt, om ikke en Majoritet burde have Ret til at forordre, at Minoriteten skulde bære endeel af de Omkostninger, der vare forbundne med et baade for Majoriteten og for Minoriteten fordeeltigt Nedlæg af en Mølle; thi det forudsætter

jeg naturligtvis, at det Nedlæg, som tilstgtes, maa være fordeeltigt baade for Majoriteten og for Minoriteten, og at Minoriteten i ethvert Tilfælde ikke kommer til at bære en større Byrde, end at Fordelen derved idetmindste kan opveie denne Byrde. Men i saa Fald forekommer det mig, at der, selv efter strenge Retsprinciper, og navnlig efter de mellem Jurister noksom bekjendte Regler for versio in rem, ikke kan være Saameget, der kan tale imod en saadan Bestemmelse. Ved samme Leilighed maa jeg dog bemærke, at det forekommer mig, at, naar den ærede Forslagsstiller har omtalt Møller, saa kunde der vel være Anledning til at tage andre lignende Båndværker i Betragtning, navnlig Fiskestader og Fiskestrier, som ofte gjøre meget større Skade i Forhold til deres Værdi for vedkommende Eiere, end Møllerne gjøre. Det har heller ikke været mig aldeles klart, hvad de ærede Forslagsstillere have meent med Hensyn til Bestemmelserne i § 2 om disse Synsmænd, der skulle tilkaldes. Jeg kan ikke, efter hvad den ene ærede Forslagsstiller har udtalt, troe, at Meningen var den, at Synsmændene eller Skjønsmændene skulle være en Veiledning for Landvæsenscommissionen, at de ikke skulle afgive en bindende Regel for Landvæsenscommissionen. Det synes mig, at dette vilde være noget Uegentligt. Skulle de nemlig afgive Skjøn, og skal der endog maaskee være Overskjøn, saa forekommer det mig, at Meningen dog maa være den, at det skal være bindende for Landvæsenscommissionen; vil Landvæsenscommissionen ikke have, at Skjønsmændenes Skjøn skal være bindende for den, saa maa den efter min Overbeviisning, saavidt jeg efter rettlige Begreber om saadanne Skjønsmænd kan see, slet ikke benytte dem.